

Conselleria de Sanitat
Hble. Sr.
C/ Micer Mascó, 31-33
46010-VALENCIA

=====
Ref. queixa núm. 051051
=====

Assumpte: continguts de la pàgina web exclusivament en castellà.

Hble. Sr.,

El Sr. (...) va formular una queixa davant d'esta institució, la qual va quedar registrada amb el número de referència indicat més amunt.

Substancialment exposava que els continguts de la pàgina web <http://www.san.gva.es>, de la Conselleria de Sanitat estaven redactats exclusivament en castellà, amb la qual cosa s'incomplix la legislació vigent sobre la cooficialitat lingüística instaurada per la Constitució espanyola i l'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana.

En considerar que la queixa reunia els requisits establits en els arts. 12 i 17 de la Llei 11/1988, de 26 de desembre, del Síndic de Greuges, va ser admesa a tràmit, per la qual cosa vam dirigir un ofici a la Conselleria per demanar informació suficient sobre la realitat dels fets i, si escau, de les previsions existents per a adaptar la citada pàgina web oficial a la cooficialitat lingüística instaurada a la Comunitat Valenciana.

La Conselleria de Sanitat va informar esta institució que la seua pàgina web estava en fase d'elaboració per tal que poguera ser visitada en les dues llengües cooficials, valencià i castellà.

La comunicació rebuda va ser posada de manifest al promotor de la queixa, a fi que formulara les al·legacions que considerara convenientes, el qual va ratificar íntegrament el seu escrit inicial de queixa i va manifestar el seu desig de conèixer la data límit en què el nou portal de la Conselleria de Sanitat podria ser visitat en les dues llengües cooficials de la Comunitat Valenciana.

Arribats en este punt i una vegada conclosa la tramitació ordinària de l'expedient citat, li demane que considere els fonaments de dret que constitueixen els arguments de la resolució amb què concloem la queixa que ens ocupa:

En primer lloc, hem de prendre com a punt de partida el manament establert en l'article 3r de la nostra Constitució, que disposa que el castellà és la llengua oficial de l'Estat i, al seu torn, assenyala que la resta de llengües espanyoles seran també oficials en les comunitats autònomes respectives, de conformitat amb els respectius estatuts.

Així, la nostra norma fonamental fa ressaltar la riquesa de les diferents modalitats lingüístiques d'Espanya, com a patrimoni cultural que haurà de ser objecte d'especial protecció i respecte.

En connexió amb el que disposa la Constitució espanyola, l'article 7é de l'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana encomana a la Generalitat Valenciana garantir l'ús normal i oficial tant del castellà com del valencià, i d'esta manera s'instaura un règim de bilingüisme que imposa als poders públics del territori autonòmic o local l'obligació de conèixer i utilitzar les dos llengües oficials, sense que pugui prevaler l'una sobre l'altra.

La Llei valenciana 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià, dictada com a desplegament del que disposa l'Estatut d'autonomia, estableix, en l'article 2n, que el valencià és la llengua pròpia de la Generalitat Valenciana i de l'Administració pública, com també de la local i de totes les corporacions i institucions públiques que en depenen.

Amb tot això, no hi ha dubte sobre la manifesta obligació de les administracions públiques, tant autonòmiques com locals, d'adequar, des d'un punt de vista lingüístic, les vies o els mitjans de comunicació amb els administrats, i facilitar les relacions mútues a través de l'efectiva i real implantació d'un règim de cooficialitat d'ambdues llengües, tal com estableix tant la Constitució espanyola i l'Estatut d'autonomia, com la Llei 4/1983, d'ús i ensenyament del valencià.

Esta cooficialitat ha de quedar palesa en totes les manifestacions de l'Administració pública i ha de desterrar qualsevol forma de discriminació lingüística.

Així, en el cas concret que ens ocupa, la configuració dels continguts de la pàgina web oficial de la Conselleria de Sanitat s'han realitzat exclusivament en castellà i s'hi ha obviat l'ús del valencià, i en el moment de tancar este expedient de queixa no poden ser visitats en valencià.

El preàmbul de la Llei d'ús i ensenyament del valencià, vigent des de fa més de 20 anys, en idèntic sentit que l'Estatut d'autonomia, assenyala el compromís de la Generalitat Valenciana en la defensa del patrimoni cultural de la Comunitat Valenciana i, de manera especial, en la recuperació del valencià, llengua històrica i pròpia del nostre poble, del qual constitueix la senya d'identitat més peculiar, i és per això que la Generalitat Valenciana té l'obligació legal d'impulsar l'ús del

valencià en tots els àmbits socials per superar la desigualtat que encara existix respecte del castellà.

La legislació vigent quant a l'ús del valencià és clara i no admet cap interpretació, i tot i que esta institució reconeix els esforços de l'Administració pública valenciana per a adaptar les seues estructures al règim de cooficialitat lingüística instaurat per la Constitució espanyola i per l'Estatut d'autonomia, no pot sinó cridar l'atenció sobre el fet que la Llei d'ús i ensenyament del valencià està vigent des de fa més de 20 anys i que en el títol tercer reconeix el dret de tots els ciutadans a ser informats pels mitjans de comunicació socials tant en valencià com en castellà i a utilitzar indistintament les dos llengües quan hagen d'usar-les, i atribueix al Consell la promoció i la utilització del valencià en estos mitjans, i vetllar per una adequada presència del valencià en aquells que depenen de la Generalitat (un compromís que, com no podia ser d'una altra manera, ha d'estendre's als nous mitjans de comunicació i a les noves realitats tecnològiques) i, d'una altra banda, la citada Llei d'ús i ensenyament del valencià, en les seues disposicions transitòries estableix un termini de tres anys perquè les distintes àrees de l'Administració valenciana duguen a terme les disposicions d'esta (un termini que s'ha superat a l'excés, si tenim en compte que la LUEV va entrar en vigor l'any 1983), per a adaptar les seues estructures al règim de cooficialitat lingüística.

Finalment, volem assenyalar que l'exclusió del valencià de les pàgines web contradiu, així mateix, els criteris d'ús del valencià en l'àmbit administratiu de la Generalitat Valenciana, aprovats a Ares del Mestre l'1 d'octubre de 2003, els quals indiquen que [...] “els fullets informatius, les pàgines web, els anuncis i les revistes s'hauran de fer, principalment, en valencià”.

No obstant això, senyor, independentment de la qüestió de fons, relativa als continguts de la pàgina web oficial de la Conselleria de Sanitat, exclusivament redactats en castellà, en la tramitació d'esta queixa ha sorgit una altra qüestió sobre la qual esta institució no pot deixar de pronunciar-se, relativa a l'adequat respecte als drets lingüístics dels ciutadans.

Com sap, l'expedient de queixa es va iniciar com a conseqüència de l'escrit dirigit a esta institució per l'interessat, Sr. (...), redactat íntegrament en valencià, per la qual cosa, en conseqüència, la petició d'informe que esta institució li va dirigir va ser realitzada en valencià, atés que esta va ser la llengua que l'interessat havia triat.

Tanmateix, l'informe que vosté ens va remetre està redactat exclusivament en castellà; en conseqüència, i com a garantia dels drets reconeguts en la Llei d'ús i ensenyament del valencià, que en el seu article 11 estableix que “en aquelles actuacions administratives iniciades a instància de part i en aquelles que hi haja altres interessats que així ho manifestaren, l'Administració actuant haurà de comunicar-los tot el que els afecte en la llengua oficial que trien, qualsevol que siga la llengua oficial en què s'haguera iniciat. 2. De la mateixa manera, qualsevol

que siga la llengua oficial emprada, en els expedients iniciats d'ofici, les comunicacions i la resta d'actuacions es faran en la llengua indicada pels interessats", la petició d'informe que els va ser realitzada, es va fer en la llengua triada per l'interessat, això és, en valencià.

La Generalitat Valenciana, en compliment del manament estatutari contingut en l'Estatut d'autonomia, va promulgar la Llei 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià, el preàmbul de la qual assenyala la necessitat de recuperar l'ús social i oficial del valencià.

La citada Llei va significar, d'una banda, el compromís de la Generalitat Valenciana de defensar el patrimoni cultural de la nostra Comunitat i, especialment, la recuperació social del valencià, definit com a llengua històrica i pròpia del nostre poble" i, d'una altra banda, recuperar l'equilibri sociolingüístic entre el castellà i el valencià, sense que pugua prevaler una llengua sobre l'altra.

En conseqüència, recomanem a la Conselleria de Sanitat que revise els continguts de la seua pàgina web i els adapte al règim de cooficialitat lingüística instaurada en la Comunitat Valenciana, sense que en cap cas pugua prevaler una llengua sobre l'altra, ja que allò que ha d'orientar a tots els poders públics, autonòmics i locals, és salvaguardar la llibertat d'opció lingüística i impulsar l'ús del valencià en totes les esferes socials per a establir un equilibri.

Així mateix, he de recordar-li els deures legals que la Constitució i la legislació vigent li imposa de respectar els drets lingüístics dels administrats, i utilitzar en tots els procediments i en qualssevol altres formes de relació entre ells, el valencià o el castellà, triat per ells.

De conformitat amb el que preveu l'article 29 de la Llei de la Generalitat Valenciana 11/1988, de 26 de desembre, li agrairem que ens remeta, en el termini d'un mes, el preceptiu informe en què ens manifeste l'acceptació o no de la recomanació que es fa o, si escau, les raons que considere per a no acceptar-la.

Perquè en prenga coneixement, li faig saber, igualment, que, a partir del mes següent a la data en què s'ha dictat, la resolució serà inserida en la pàgina web de la institució.

Agraïm la seua col·laboració i la remissió del que hem sol·licitat.

Atentament,

Bernardo del Rosal Blasco
Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana.